

Memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu del Projecte de decret pel qual es regula el règim de control intern que ha d'exercir la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

1. Introducció

1.1. La Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears dedica el seu títol IV a regular la iniciativa legislativa i les potestats normatives del Govern.

El capítol II d'aquest títol estableix el procediment d'elaboració normativa que s'ha de seguir en l'elaboració dels avantprojectes de llei, dels projectes de decret legislatiu i dels projectes de disposicions reglamentàries.

D'acord amb l'article 56.1 de l'esmentada Llei 1/2019, el procediment s'inicia per resolució motivada del conseller competent per raó de la matèria, el qual ha de designar l'òrgan responsable de la tramitació del procediment.

I segons l'article 60.1 de la mateixa llei, l'òrgan que tramita el procediment ha d'elaborar una memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu, com a document dinàmic, que s'ha d'anar actualitzant amb la incorporació dels aspectes rellevants de les diferents fases de la tramitació, des de l'acord d'inici fins a la finalització del procediment d'elaboració normativa.

El contingut de la memòria s'especifica a l'apartat 2 de l'article 60, i, en síntesis, ha de comprendre el següent:

- a) Oportunitat de la proposta normativa: justificació de la necessitat de la regulació i del rang normatiu i adequació de la regulació als objectius i finalitat de la norma.
- b) Contingut: marc normatiu en què s'insereix la proposta, relació de disposicions vigents a les quals afecta o deroga, adequació a l'ordre de distribució de competències i relació amb l'ordenament estatal i europeu.
- c) Anàlisi dels impactes següents:

1r. Impacte econòmic.

2n. Impacte pressupostari.

3r. Càrregues administratives que comporta la proposta.

- d) Anàlisi i valoració resumida de les al·legacions presentades en els tràmits d'audiència i informació pública, i dels informes emesos, i el seu reflex en el text de la proposta, si escau.
- e) Referència al procediment d'elaboració normativa.
- f) Avaluació del compliment dels principis de bona regulació.
- g) Qualsevol altre aspecte, inclosos els de caràcter lingüístic, que resulti rellevant a criteri de l'òrgan que tramita el procediment, així com altres avaluacions d'impactes previstes en la legislació vigent.

1.2. Per la seva part, el 15 de desembre de 2020, la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors ha dictat una resolució per la qual ordena l'inici d'un procediment per elaborar un decret que reguli el règim de control intern que ha d'exercir la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Aquesta resolució designa a la Secretaria General de la Conselleria d'Hisenda i Relacions Exteriors com a òrgan responsable de la tramitació del procediment i d'elaborar la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu.

1.3. D'acord amb tot això, i un cop emès l'informe dels serveis jurídics, s'elabora la tercera memòria d'anàlisi d'impacte normatiu del Projecte de decret pel qual es regula el règim de control intern que ha d'exercir la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

2. Oportunitat de la proposta normativa: justificació de la necessitat de regulació i del rang normatiu i adequació de la regulació als objectius i finalitats de la norma

2.1. Justificació de la necessitat de regulació

En l'actualitat, el desplegament reglamentari del règim legal del control intern de la gestió econòmicofinancera del sector públic de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears es troba recollit al Decret 62/2006, de 7 de juliol, pel qual es regula el règim de control intern que ha d'exercir la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Aquest Decret es va dictar en desplegament d'una norma de rang legal avui derogada, com era el Text refós de la Llei de finances de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 1/2005, de 24 de juny.

La Llei 14/2014, de 29 de desembre, de finances de la comunitat autònoma de les Illes Balears, va derogar el Decret legislatiu 1/2015, i va establir una regulació legal molt més àmplia del règim de control intern, especialment pel que fa a la modalitat de control financer, introduint novetats de diversa índole i incorporant parcialment el contingut del Decret 62/2006. Des d'aleshores la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no gaudeix d'un desplegament reglamentari d'aquesta matèria modern i adequat a la regulació legal vigent.

La promulgació d'aquest nou decret és necessària no només per disposar d'una normativa reglamentària en matèria de control intern plenament concordant i acomodada a la actual Llei de finances, sinó també per introduir solucions normatives a diverses qüestions i problemàtiques que en l'actualitat no troben resposta en el Decret 62/2006. Així mateix, la nova regulació es justifica per la necessitat d'incorporar a l'ordenament jurídic els resultats de la llarga experiència acumulada en l'exercici de les funcions de control intern pels empleats públics que les desenvolupen, de manera que l'esmentat ordenament reculli les tècniques, els mecanismes i les mesures que, al llarg del temps, s'han revelat com les més apropiades per tal d'aconseguir una major agilitat i eficàcia tant en l'exercici del propi control com també en el conjunt de l'activitat economicofinancera del sector públic de la Comunitat Autònoma.

2.2. Justificació del rang normatiu

La Llei 14/2014, de 29 de desembre, de finances de la comunitat autònoma de les Illes Balears, en la disposició final cinquena, rubricada "Facultats de desplegament", estableix que:

Sens perjudici de les facultats de desplegament específiques a favor del Consell de Govern i del conseller competent en matèria d'hisenda i pressuposts que es preveuen al llarg de l'articulat d'aquesta llei, s'autoritza, amb caràcter general, el Govern de les Illes Balears perquè dicti les disposicions que siguin necessàries per desplegar-la.

Per la seva banda, l'article 47.1 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears disposa que:

Les disposicions reglamentàries adopten la forma de decret si són aprovades pel Govern o pel president, i d'ordre si són aprovades pels consellers.

D'acord amb aquests preceptes, el desplegament reglamentari d'aquesta matèria s'ha de fer mitjançant una disposició amb rang de decret dictada pel Consell de Govern.

2.3. Adequació de la regulació als objectius i finalitats de la norma

El Projecte de decret que ens ocupa consta de 55 articles distribuïts en tres títols, dues disposicions addicionals, una disposició derogatòria, i cinc disposicions finals.

Des del punt de vista estructural, el Projecte reproduïx la mateixa divisió en títols, capítols i seccions que la del Decret 62/2006, amb l'única novetat que s'ha introduït un tercer capítol dintre del títol III.

Quant al contingut, cal dir que, si bé bona part de la regulació inclosa en el Decret 62/2006 es manté gairebé sense canvis, s'han introduït en el conjunt d'aquesta iniciativa normativa nombroses i importants novetats, motivades, bé per la necessitat d'omplir buits normatius que demanen amb urgència una atenció jurídica adequada, o bé per la necessitat d'adaptar la norma reguladora del control intern de la Comunitat Autònoma als canvis experimentats en la darrera dècada per la pròpia Administració activa i de control (tant des del punt de vista organitzatiu com, especialment, funcional), i als canvis que s'han anat produint en la legislació, estatal o autonòmica, que té alguna incidència sobre el règim de control de l'activitat econòmicofinancera, començant evidentment per la pròpia Llei de finances, que és avui diferent de la qual regia quan es va aprovar el Decret 62/2006. Tot això explica que la regulació continguda en el present Projecte de decret sigui més extensa que la recollida en el reglament cridat a ser substituït pel mateix, en el benentès que s'ha tingut com a prioritat dotar d'una major seguretat jurídica a aquest sector de l'ordenament jurídic, la qual cosa s'ha traduït en una regulació material més detallada i en una sistemàtica també més acurada.

Per tal de mostrar que la nova regulació s'adequa a les finalitats que acabem d'esmentar, exposarem a continuació les principals novetats que s'han incorporat.

En el títol I, relatiu a les disposicions generals, es defineix l'àmbit d'aplicació del Decret i els objectius del control intern, i es regulen les formes d'exercici i els principis del control intern, les facultats de la Intervenció com a òrgan de control intern, i els deures i facultats del personal controlador. Les novetats més rellevants són les següents:

- L'article dedicat a les formes d'exercici del control intern (article 2) incorpora una caracterització de les dues modalitats de control intern. En particular, i pel que fa al control financer, es delimita l'abast del control d'eficàcia i d'eficiència, i s'especifica l'objecte del control financer quan els pressuposts dels serveis o entitats públiques es formulin per programes, objectius o plans d'actuació.
- En relació amb els principis que regeixen l'exercici del control intern (article 3), s'han afegit els de suficiència de mitjans (personals i materials) i d'exercici desconcentrat. Sense el primer és evident que la Intervenció no podrà

desenvolupar amb eficàcia les seves funcions, i el segon no fa altra cosa que plasmar normativament el funcionament normal de la Intervenció General.

- Quant a les facultats de la Intervenció (article 4), s'incorporen les de sol·licitar la revisió d'ofici i declaració de lesivitat dels actes antijurídics per raons de caire econòmic, la de promoure l'exercici de la potestat reglamentària en matèria de control intern, la de definir els procediments de caràcter economicofinancer en allò que afecti l'exercici de control intern, i la de determinar els requeriments funcionals, els procediments i circuits informàtics dels sistemes d'informació en matèria de control intern.

- Pel que fa als deures del personal controlador (article 5), que ara es regulen separatament de les seves facultats, les principals novetats són dues. D'una banda, s'aclareix el règim general d'accés als informes de control, que actualment ha de tenir en compte el que disposa la normativa estatal bàsica en matèria d'accés a la informació. I d'altra banda, es determinen les actuacions que han de dur a terme els interventors en el supòsit que apreciïn l'existència de possibles responsabilitats administratives, comptables o penals en l'exercici de les seves funcions. Amb això darrer s'omple un buit normatiu sobre la forma de canalitzar les apreciacions de la Intervenció General sobre eventuais responsabilitats jurídiques en la gestió economicofinancera, la qual cosa ha de contribuir a una major seguretat jurídica.

- Finalment, pel que fa a les facultats del personal controlador (article 6), s'incorporen les reconegudes en la legislació estatal i autonòmica en el control de les subvencions, i la de fer les revisions dels sistemes informàtics de gestió que siguin necessàries per dur a terme la funció de control.

El títol II, dedicat a la funció interventora, s'estructura en quatre capítols, i regula detalladament tots els aspectes relacionats amb ella.

El capítol I, rubricat "disposicions generals", presenta les següents novetats respecte del Decret 62/2006:

- Es regula ara l'àmbit d'aplicació de la funció interventora (article 7), tot respectant el que disposa la Llei de finances (article 112), amb la principal novetat d'aclarir qui l'ha de dur a terme quan el Consell de Govern acordi la seva aplicació als consorcis.

- S'incorpora un article sobre competències (article 9), en el qual es precisa la distribució competencial interna entre l'interventor general i els interventors delegats pel que fa a la fiscalització prèvia, reservant al primer aquells actes que hagin de ser aprovats o autoritzats prèviament pel Consell de Govern o per les comissions delegades.

En el capítol II, relatiu a l'exercici de la funció interventora, només s'han de destacar dues novetats:

- En relació amb les fases de la funció interventora (article 10), desapareix com a tal la intervenció formal de l'ordenació del pagament, d'acord amb allò que disposa la Llei de finances (article 116), i s'estableix la seva substitució pels controls prevists en el sistema d'informació econòmicofinancer.
- Pel que fa al contingut de la funció interventora (article 11), es preveu ara que aquesta s'estén als expedients que, si bé no impliquen directament una despesa concreta, poden donar lloc a altres expedients derivats que sí la comportin, com ara els contractes marc o les resolucions que aprovin concerts. Per tal de garantir que els expedients derivats de despesa siguin conformes amb l'ordenament jurídic es fa precís dur a terme un primer control de legalitat sobre aquells expedients que constitueixen el seu antecedent, en la mesura que aquests poden condicionar els posteriors expedients derivats, tant des del punt de vista jurídic com econòmic.

El capítol III, concernent al procediment per a l'exercici de la funció interventora sobre els drets i els cobraments i que comprèn un sol article (article 12), incorpora un apartat sobre la documentació que han de contenir els expedients de devolució d'ingressos indeguts a efectes de la seva fiscalització prèvia en la fase de proposta de pagament. S'ha considerat que aquesta qüestió, fins ara regulada en el Decret 75/2004, de 27 d'agost, de desplegament de determinats aspectes de la Llei de finances i de les lleis de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, està millor ubicada des del punt de vista sistemàtic en el decret regulador del règim de control intern, ja que no es tracta de regular la documentació d'aquests expedients en general sinó la seva documentació precisament als efectes de la fiscalització esmentada.

El capítol IV, relatiu al procediment per a l'exercici de la funció interventora sobre les despeses i els pagaments, s'estructura en set seccions, de forma idèntica al Decret 62/2006.

La secció primera, que recull les disposicions comunes, no presenta novetats significatives en els seus articles dedicats a l'exercici de la funció interventora (art. 13), la fiscalització de conformitat (article 14), les objeccions (article 15), les discrepàncies i el procediment per resoldre-les (article 16), i el procediment de fiscalització i de comptabilització simultània d'expedients de despesa i de documents comptables (article 17), més enllà d'algunes previsions de detall sobre els efectes dels informes de fiscalització favorables que posin de manifest l'existència de defectes esmenables (apartat 4 de l'article 15) o sobre l'àmbit d'aplicació general del procediment que estableix l'article 17.

Les novetats sí rellevants són les següents:

- L'article dedicat a les despeses menors (article 18) s'ha reconfigurat per tal de garantir la seva adequació al que estableix la disposició addicional segona de la Llei 14/2018, de 28 de desembre, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 2019, d'acord amb la redacció que ha donat a aquesta disposició la Llei 2/2020, de 15 d'octubre, de mesures urgents i extraordinàries per a l'impuls de l'activitat econòmica i la simplificació administrativa en l'àmbit de les administracions públiques de les Illes Balears per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19. Evidentment, la definició reglamentària de les despeses menors i el seu règim jurídic no pot contradir el que s'ha establert legalment, raó per la qual es fa la corresponent remissió a la norma de rang legal.
- Es crea un nou article per regular amb caràcter general el procediment de fiscalització per mostreig (article 19). A més de delimitar, mitjançant remissions a altres preceptes del propi decret, l'àmbit de supòsits en què es podrà utilitzar aquest procediment, s'atribueix a l'interventor general la facultat d'acordar aquest tipus de fiscalització i es precisen els aspectes que ha de determinar aquest acord. Finalment s'especifica la circumstància que permetrà entendre fiscalitzats tots els expedients integrants de la població considerada i de la qual només es fiscalitza de forma efectiva una mostra. D'aquesta manera, es comptarà amb un marc jurídic clar i precís sobre aquesta mena de fiscalització, la qual apareix contemplada en termes potestatus en l'article 116.b) de la Llei de finances, sense que fins ara hagi sigut objecte de desplegament reglamentari.
- S'introdueixen alguns lleugers canvis en la regulació reglamentària actualment vigent de la intervenció dels documents comptables (article 20). Es simplifica la forma de manifestar la conformitat del cap de la unitat de gestió econòmica amb el fet que els documents comptables s'han tramitat i justificat d'acord amb l'ordenament jurídic, en la mesura que l'informe que exigeix el Decret 62/2006 se substitueix per la simple signatura en el document comptable. D'altra banda, s'estableix un règim peculiar i simplificat pel procediment de fiscalització per mostreig dels documents comptables d'import unitari inferior a 12.000 euros, que no precisa de l'aplicació del que, amb caràcter general, disposa l'article 19 del Projecte. Finalment, i a l'empara de l'article 140 de la Llei de finances, s'habilita a la Intervenció General per determinar els supòsits en què els documents comptables A, D i AD en format electrònic o informàtic seran objecte de comptabilització automàtica des del sistema d'informació economicofinancer de la Comunitat Autònoma, amb exclusió de la necessitat d'intervenció respecte d'ells.

- S'ha considerat oportú crear un article específic per establir el règim d'intervenció de determinades operacions no pressupostàries (article 21), atès que la peculiar naturalesa d'aquestes demana un tractament propi i diferenciat. En primer lloc, es delimita per primera vegada l'objecte o abast de la fiscalització prèvia de les propostes de pagament no pressupostàries. I, en segon lloc, s'enumeren els negocis i documents no pressupostaris que queden exclosos de fiscalització prèvia.

- Finalment, l'article dedicat a establir el règim específic de control intern del Servei de Salut de les Illes Balears (article 22) fa extensiu el mateix règim a l'Agència Tributària de les Illes Balears, tenint en compte que, d'acord amb l'article 23 de la Llei 3/2008, de 14 d'abril, de creació i regulació de l'Agència Tributària de les Illes Balears, aquesta també està sotmesa a la modalitat de control financer i no a la de fiscalització prèvia, sense perjudici que el Consell de Govern pugui acordar la aplicació d'aquesta darrera en substitució del control financer.

La secció segona del capítol IV, dedicat a la fiscalització dels expedients de modificació de crèdit i integrat per un únic article, no incorpora cap novetat destacable, més enllà d'actualitzar el seu contingut d'acord amb la modificació realitzada per la disposició final setzena de la Llei 3/2020, de 29 de desembre, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 2021.

En relació amb la secció tercera, relativa a la fiscalització prèvia de l'autorització i disposició de la despesa, cal posar de relleu els següents aspectes:

- Entre els expedients que expressament queden sotmesos a fiscalització prèvia s'han inclòs els de resolució de convocatòries de concerts socials i els d'autorització d'endeutament (article 24).

- S'ha depurat el contingut de l'article dedicat a l'exempció de la fiscalització prèvia (article 25), per tal que aquest només reculli els actes, negocis o despeses que estan exclosos de fiscalització prèvia pel que fa a les fases A i D, tot d'acord amb la ubicació sistemàtica de l'article. D'aquesta manera, els supòsits d'exempció de fiscalització prèvia que afecten a les fases O i P o a operacions no pressupostàries s'han reubicat en altres articles del Projecte de decret. Aquesta millora en la sistemàtica de la norma pretén obtenir una major claredat en la regulació d'aquesta matèria.

- Pel que fa a la fiscalització prèvia limitada (article 26), s'especifiquen els requisits que s'han de comprovar en relació amb les despeses de caràcter pluriennal o estructural, tenint en compte que, amb la Llei de finances vigent, el compliment de la normativa aplicable a aquests tipus de despeses ha de ser objecte de

verificació quan s'acordi pel Consell de Govern aquest règim de fiscalització prèvia.

De la secció quarta, que regula la fiscalització prèvia de les ordres de pagament a justificar, cal posar de relleu les següents novetats:

- En l'article dedicat a establir els requisits que s'han de verificar en la fiscalització prèvia de les ordres de pagament a justificar (article 28), s'introdueixen certes novetats quant als supòsits en què s'exclou la necessitat d'aportar la memòria acreditativa de les circumstàncies que no permeten la justificació prèvia del pagament, doncs ara dita exclusió s'estén als pagaments del servei financer de deute anotat i a les ordres de pagament a justificar de quantia inferior a 300 euros (i no 150 com fins ara) per a material d'oficina i conservació. D'altra banda, la possibilitat de fiscalitzar de conformitat les ordres de pagament a justificar de caixers pagadors que no hagin justificat dins el termini corresponent la inversió dels fons percebuts queda condicionada al fet que motivadament s'hagi ampliat el termini de justificació.

- Pel que fa a la intervenció dels comptes justificatius dels pagaments a justificar (article 29), s'aclareix que la no conformitat de l'interventor amb la justificació donarà lloc a una objecció que té els efectes propis d'aquestes i que, si escau, s'haurà de resoldre pel procediment de discrepància previst al propi decret. A més d'això, s'exclou de fiscalització la justificació de despeses inferiors a 300 euros.

La secció cinquena, adreçada a regular la intervenció del reconeixement d'obligacions, incorpora novetats importants:

- En relació amb el contingut de les comprovacions (article 31), s'ha introduït la possibilitat d'utilitzar procediments de mostreig per dur a terme les corresponents comprovacions. I, en segon lloc, s'incorpora un apartat per establir els supòsits d'exempció de fiscalització prèvia pel que fa específicament a les fases de reconeixement de l'obligació i de proposta de pagament, la qual cosa suposa una millora en la sistemàtica fins ara seguida en la regulació d'aquesta matèria, com ja s'ha explicat.

- Es flexibilitza el règim d'assistència de la Intervenció General a la comprovació material de la inversió (article 32), especificant els supòsits en què no es designarà representant de la Intervenció General per dur a terme dita comprovació i facultant, amb caràcter general, a la Intervenció General per no realitzar aquesta designació. D'altra banda, s'ha delimitat la responsabilitat exigible al representant de la Intervenció General en el desenvolupament d'aquesta funció en atenció als criteris de diligència mitjana i de qualificació tècnica, en els supòsits en què no s'hagi designat assessor tècnic. S'ha regulat la tramesa de documentació al representant de la Intervenció per part dels òrgans gestors, amb caràcter previ a

la comprovació material. I finalment s'ha introduït l'exigència de comunicar a la Intervenció General l'ocupació efectiva o posada en servei d'obres quan s'hagin de realitzar prescindint de l'acte formal de recepció, a efectes de l'assistència potestativa de la Intervenció General a l'acte de comprovació de la inversió.

- S'ha creat un article específic per regular amb detall tots els aspectes relacionats amb el resultat de la comprovació material de la inversió (article 33). De manera innovadora, es defineixen els tres tipus d'opinió que pot formular el representant de la Intervenció General a l'acta de comprovació, especificant les circumstàncies de fet que han de motivar cadascuna d'elles, la qual cosa ha de facilitar i aclarir la seva tasca enormement. S'amplien les formes de documentar la justificació de la comprovació de la inversió quan no hi participi un representant de la Intervenció General i es precisen les circumstàncies que s'han de fer constar en aquest cas. Finalment s'especifiquen els efectes derivats de l'opinió desfavorable del representant de la Intervenció General, així com els efectes de l'omissió de la intervenció de la comprovació material o de la sol·licitud de designació del representant esmentat quan una o l'altra siguin preceptives, i les formes en què s'han de resoldre totes aquestes incidències. La major certesa que, en conjunt, es desprèn d'aquesta regulació ha d'augmentar les dosis de seguretat jurídica.

La secció sisena, relativa a la intervenció formal i material del pagament, no ha sofert grans canvis en relació amb el que estableix el Decret 62/2006. Només cal posar de manifest que s'han suprimit de l'article dedicat a la Tresoreria i intervenció formal del pagament (article 34) aquells preceptes que no tenen que veure pròpiament amb el règim de control intern i aquells altres que no són compatibles amb el que s'estableix en l'article 10 del propi Projecte sobre la substitució de la intervenció formal de l'ordenació del pagament pels controls prevists en el sistema d'informació enconomicofinancer.

La secció setena, integrada per l'article 36, desenvolupa les actuacions que s'han de dur a terme en cas que s'hagi omès la fiscalització prèvia i aquesta sigui preceptiva. Es regula el contingut de l'informe que ha d'emetre la Intervenció General en aquests casos, així com la seva tramitació, i els efectes que desplegarà l'acord del Consell de Govern quan l'expedient se sotmeti a la seva decisió. Es tracta d'una regulació més àmplia que la vigent fins ara, avesada a aclarir tots els aspectes relacionats amb les actuacions que s'han de dur a terme quan es doni aquesta irregularitat.

El títol III regula el control financer, i s'estructura ara en tres capítols, i no dos com el Decret 62/2006.

Les principals novetats que s'han introduït en el capítol I, que recull les disposicions de caràcter general, responen a la necessitat de disciplinar dues qüestions sobre les quals no existeix actualment una regulació suficient, com són

la planificació i organització del control, i les cauteles imprescindibles en relació amb la independència i l'objectivitat de les persones que el duen a terme. En efecte, les novetats més importants són les següents:

- Pel que fa a l'abast objectiu i subjectiu del control financer (article 37), a més de la necessària adequació d'aquests punts a la Llei de finances, s'ha incorporat l'exigència d'acreditar, abans de l'inici de les accions de control, l'absència de cap tipus de conflicte d'interessos que pugui posar en dubte l'objectivitat de l'equip auditor.
- Es crea la figura del director del control financer (article 40), que ha de ser designat entre els interventors adjunts i delegats de la Intervenció General, i que té entre les seves funcions la d'acreditar a l'equip auditor, i s'especifica que aquest pot estar format tant per personal propi de la Comunitat Autònoma com per aquell personal extern que es pugui contractar d'acord amb la Llei de finances i el propi Projecte de decret.
- Es dedica un article als plans de control financer (article 41), d'acord amb allò que preveu la Llei de finances, i es determina que la seva aprovació ha de ser prèvia a l'inici de les actuacions de control, el qual ha de ser comunicat a l'auditat informant-li de l'abast dels treballs a realitzar i dels mitjans, propis o contractats, amb els quals es realitzarà.
- L'adequada planificació del control es configura ara com una exigència (article 42), i es precisen les seves finalitats, així com els documents en què es materialitzarà la dita planificació, en especial la memòria de planificació i els programes de feina. S'assigna al director de control financer l'obligació d'adoptar les mesures que calguin per garantir l'objectivitat de les persones que desenvolupen les tasques de control. I també es preveu un control de qualitat sobre la planificació del control, que ha de ser determinat per la Intervenció General.

El capítol II, relatiu als informes de control financer, presenta novetats adreçades fonamentalment a aclarir el contingut dels informes de control i el propi procediment de control financer:

- Es crea un article per distingir els diferents tipus d'opinió que poden contenir els informes de control financer (article 48), que pren en compte la importància i abast de les irregularitats detectades, i la possibilitat mateixa d'obtenir evidències per fonamentar l'opinió. Aquesta tipificació de les possibles opinions ha de contribuir a una major claredat i seguretat, tant en l'elaboració dels informes pel personal controlador com en la interpretació que en facin els destinataris.

- L'article dedicat als informes de control financer definitius (article 50) incorpora novetats importants de caire procedimental. Es fixa el termini per dur a terme les actuacions de control financer, es determina el seu còmput, es contempla la possibilitat d'acordar-ne l'ampliació, i es prescriu la caducitat del procediment de control si vençut aquest termini no s'ha emès l'informe definitiu. Aquesta regulació omple un buit important en l'ordenament autonòmic vigent.
- En el marc del principi de transparència, s'ordena donar publicitat als informes d'auditoria definitius de comptes anuals i als principals resultats de la resta de controls financers, per mitjà de la seu electrònica o pàgina web del Govern, amb la finalitat de facilitar-ne el coneixement a tots els ciutadans (article 51).
- Es regula la forma de resoldre les eventuais discrepàncies amb els informes de control definitius (article 52), determinant la seva submissió a la consideració del Consell de Govern.
- En relació amb les mesures de correcció d'anomalies detectades en el control financer (article 53), s'introdueix un precepte per aclarir el règim aplicable a les obligacions de reintegrament que es derivin dels informes o actuacions de control i que corresponguin a despeses diferents de les subvencions o els ajuts públics.
- Pel que fa als possibles informes resum (article 54), s'afegeix la possibilitat que el conseller competent en matèria d'hisenda i pressuposts els elevi al Consell de Govern per al seu coneixement o perquè s'adoptin les mesures addicionals de control sobre les entitats del sector públic instrumental autonòmic previstes en la Llei 7/2010 de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Finalment, el breu capítol III del títol III, dedicat al control de drets i cobraments, s'ha creat per establir que el control que s'ha d'exercir sobre els drets i cobraments de la tresoreria és el control financer posterior.

3. Contingut: marc normatiu en què s'insereix la proposta, relació de disposicions vigents a les quals afecta o deroga, adequació a l'ordre de distribució de competències i relació amb l'ordenament estatal i europeu

3.1. Marc normatiu en què s'insereix la proposta

3.1.1. Marc normatiu en matèria de control intern

Pel que fa a la normativa específica en matèria de control intern, aquest Projecte de decret s'insereix, de forma coherent, en el marc següent:

- a) Els punts 28 i 36 de l'article 30 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, aprovat per la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears.
- b) Els articles 108 a 131 de la Llei 14/2014, de 29 de desembre, de finances de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
- c) Els articles 15 a 19, i els articles 40, 45, 50 i 62 de la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears.
- d) L'article 74 de la Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears.
- e) L'article 23 de la Llei 3/2008, de 14 d'abril, de creació i regulació de l'Agència Tributària de les Illes Balears.
- f) Els articles 45 i 46 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.
- g) Els articles 42, 48 i 49 del Text refós de la Llei de subvencions, aprovat pel Decret legislatiu 2/2005, de 28 de desembre.
- h) L'article 198 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014.
- i) Els articles 5, 19, 22, 32, 39, 40, 53, 54, 63, 65, 67, 69 i 70 del Decret 75/2004, de 27 d'agost, de desplegament de determinats aspectes de la Llei de finances i de les lleis de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears.
- j) El Decret 32/2008, de 14 de març, pel qual es regula l'organització, l'estructura i les funcions de la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

3.1.2. Marc normatiu que afecta al procediment d'elaboració de reglaments

En relació amb la normativa que afecta al procediment d'elaboració de projectes de reglaments, cal esmentar les següents normes:

- a) La Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears (articles 53 a 62).
- b) La Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (articles 127 a 133).
- c) La Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes (article 5.3), en relació amb l'informe de l'impacte de gènere.
- d) La Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses (disposició addicional desena), en relació amb l'avaluació de l'impacte de la norma sobre la família.
- e) La Llei 9/2019, de 19 de febrer, de l'atenció i els drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears (article 11), en relació amb l'avaluació de l'impacte de la normativa sobre la infància i l'adolescència.
- f) La Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor, de modificació parcial del Codi civil i de la Llei d'enjudiciament civil (article 22

quinquies), en relació amb l'avaluació de l'impacte de la normativa en la infància i l'adolescència.

g) La Llei 8/2016, de 30 de maig, per garantir els drets de lesbianes, gais, trans, bisexuals i intersexuals i per eradicar l'LGTBI-fòbia (article 32), en relació amb l'avaluació de l'impacte sobre orientació sexual i identitat de gènere.

h) La Llei 10/2019, de 22 de febrer, de canvi climàtic i transició energètica (article 18.2), en relació amb l'avaluació de l'impacte climàtic.

i) La Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears (article 2).

j) La Llei 5/2010, de 16 de juny, reguladora del Consell Consultiu de les Illes Balears (article 18.7).

k) La Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (article 7), quant a la transparència en relació amb el procediment d'elaboració normativa.

3.2. Disposicions vigents a les quals afecta o deroga

Aquest Projecte de decret afecta a quatre normes reglamentàries de l'ordenament autonòmic.

En primer lloc, al Decret 62/2006, al qual substitueix i deroga íntegrament.

En segon lloc, afecta a dos articles del Decret 75/2004, de 27 d'agost, de desplegament de determinats aspectes de la Llei de finances i de les lleis de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears. D'una banda, es deroga l'apartat 2 de l'article 39, que estableix la necessària assistència de la Intervenció General als actes de comprovació de les inversions d'aquelles subvencions de capital la quantia de les quals superi 300.000 euros. Aquesta exigència, també recollida en el Decret 62/2006 vigent, desapareix amb el present Projecte de decret, raó per la qual resulta convenient la derogació expressa del precepte esmentat.

D'altra banda, es modifica l'apartat 5 de l'article 63, per evitar una duplicitat de regulacions pel que fa a la documentació dels expedients de devolució d'ingressos indeguts a efectes de la fiscalització prèvia de la proposta de pagament, ja que aquesta qüestió es recull ara en el present Projecte de reglament.

En tercer lloc, afecta el Decret 32/2008, de 14 de març, pel qual es regula l'organització, l'estructura i les funcions de la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, en el sentit de modificar el seu article 4, relatiu a les competències de l'Interventor General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, amb la finalitat de fer una remissió al que disposa l'article 9 d'aquest Projecte de decret i d'aquesta forma fer-los concordants.

En quart lloc, es modifica el darrer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 2 del Decret 135/2001, de 14 de desembre, de regulació dels pagaments lliurats a justificar, per tal d'adequar-lo a allò que estableix el Projecte de decret quant als supòsits en què no cal aportar la memòria de la Secretaria General acreditativa de les circumstàncies que no permeten la justificació prèvia al pagament de les ordres de pagament a justificar. I també es modifica la lletra *b)* de l'apartat 3 del mateix article 2, per tal de permetre l'expedició d'ordres de pagament "a justificar" quan pel secretari o secretària general competent per raó de la matèria s'hagi ampliat motivadament el termini de justificació corresponent.

3.3. Adequació a l'ordre de distribució de competències

La Comunitat Autònoma de les Illes Balears té plena competència per dictar un Decret que reguli la matèria a què es refereix aquest Projecte. En concret, els títols competencials en virtut dels quals es dicta aquest Decret són els recollits als apartats 28 i 36 de l'article 30 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, que atribueixen a la Comunitat Autònoma, respectivament, les competències exclusives en matèria d'ordenació de la hisenda autonòmica, d'acord amb el que estableix el propi Estatut, i en matèria de procediment administratiu derivat de les especialitats de l'organització pròpia.

En el si de la Comunitat Autònoma, el Govern de les Illes Balears és l'òrgan titular de la potestat reglamentària, d'acord amb l'article 58.2 de l'Estatut d'autonomia i els articles 17.e) i 46.1 de la Llei 1/2019, de 30 de gener, del Govern de les Illes Balears, sens perjudici de les facultats normatives del president i dels consellers recollides en aquest darrer article. Pel que fa a l'habilitació específica del Govern de les Illes Balears per desplegar, mitjançant un Decret, les disposicions de la Llei 14/2014 que regulen el règim de control intern, ja hem esmentat la facultat atribuïda, amb caràcter general, en la disposició final cinquena de la pròpia Llei 14/2014, a la qual s'ha d'afegir l'atribució competencial que s'efectua en la lletra *a)* de l'article 7 de la mateixa Llei.

D'altra banda, el contingut d'aquest Projecte s'ajusta en tot moment a les competències i funcions que legalment i reglamentàriament corresponen a la Intervenció General de la Comunitat Autònoma, d'acord amb l'article 108 i concordants de la Llei 14/2014; l'article 2.2 del Decret 32/2008; i l'article 2.3 del Decret 21/2019, de 2 d'agost, de la presidenta de les Illes Balears, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. I pel que fa a la distribució interna de competències entre l'interventor General i les intervencions delegades, l'article 9 del Projecte de decret s'acomoda al que disposen els articles 4 a 7 del Decret 32/2008 esmentat, tenint en compte que l'article 4 es modifica precisament per harmonitzar ambdós decrets.

Finalment, pel que fa a l'assignació de tasques, facultats, funcions o competències que, directament o indirectament, es fan al llarg del text als òrgans gestors dels diversos tipus d'expedients, als departaments de les entitats de dret públic que depenen de l'Administració de la Comunitat Autònoma, o fins i tot als funcionaris que han d'exercir determinades funcions de control, s'han respectat en tot moment les atribucions competencials i funcionals contingudes en les diverses normes sectorials, així com en les normes d'organització, funcionament i de personal que integren l'ordenament jurídic aplicable al sector públic de la Comunitat Autònoma.

3.4. Relació amb l'ordenament estatal i europeu

L'objecte d'aquest Projecte de decret no té relació directa amb cap norma o acte legislatiu de l'ordenament europeu.

Pel que fa a les relacions amb l'ordenament estatal, es pot dir que són escasses i en general molt parcials, i es produeixen bàsicament amb les lleis de caràcter bàsic o d'aplicació general que a continuació es mencionen.

La norma té certa relació amb la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, en aspectes com la convalidació dels actes administratius, la caducitat dels procediments, o els principis i regles generals que s'han d'observar en la tramitació dels procediments administratius.

Aquest Projecte també es relaciona amb els principis que estableix la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, en la mesura que un dels objectius del control intern és avaluar que l'activitat i els procediments objecte de control són coincidents amb els principis esmentats.

També es relaciona amb la Llei 9/2017, de contractes del sector públic, ja que alguns preceptes d'aquesta proposta normativa es recolzen sobre institucions i figures jurídiques definides i regulades en dita llei, com ara els contractes menors, la tramitació d'emergència dels contractes públics o la recepció de les prestacions. De forma més específica, es tenen en compte i s'incorporen al text les previsions de la Llei 9/2017 relatives a la comprovació material de la inversió en determinats supòsits de pagaments a compte.

De forma similar, aquesta iniciativa reglamentària connecta amb alguns preceptes bàsics de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, com és el que estableix les obligacions de col·laboració amb el personal controlador i les seves facultats en l'exercici de les funcions de control financer, o el que preveu i caracteritza les anomenades subvencions nominatives.

En qüestions com ara l'accés als informes de control i les responsabilitats derivades d'infraccions en matèria de gestió econòmicopressupostària, el Projecte es relaciona amb la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

I en la mesura que el text de la iniciativa fa referència al deure del personal controlador d'avaluar la possible existència de responsabilitats penals o comptables, establint les actuacions que s'han de dur a terme en tal cas, es dona una lleugera relació, si bé cal dir que molt tangencial, amb el Codi penal i la Llei orgànica 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes.

4. Anàlisi dels impactes

4.1. Impacte econòmic

Segons l'article 60.2 de la Llei 1/2019, la memòria ha de analitzar l'impacte econòmic de la proposta normativa, avaluant les conseqüències de la seva aplicació sobre els sectors, col·lectius o agents afectats per la futura norma, inclòs l'efecte sobre la competència, la unitat de mercat i la competitivitat.

En aquest sentit, s'ha de fer constar que, atès el caràcter essencialment intern de la regulació continguda en aquest projecte normatiu, el mateix no afecta cap sector, col·lectiu o agent de l'economia, ni té cap incidència en la competència, la unitat de mercat i la competitivitat. El seu impacte econòmic és, doncs, pràcticament nul.

4.2. Impacte pressupostari

La memòria també ha d'analitzar l'impacte pressupostari, amb referència a la incidència eventual de la norma en els ingressos i en les despeses del sector públic.

Pel que fa a aquesta qüestió, cal dir que la norma no crea nous serveis ni tampoc estableix nous procediments, sinó que en tot cas clarifica i regula més detalladament els que ja existeixen. L'òrgan de control intern, la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, seguirà tenint la mateixa estructura i disposarà del mateix personal, de manera que no s'ha de modificar cap de les partides de despesa dels pressuposts de la Comunitat Autònoma. L'única novetat remarcable pel que fa a l'organització d'aquest òrgan, com pot ser la designació d'un director de control financer, no es traduirà en un major volum de despesa pública, ja que l'exercici d'aquesta funció ha de correspondre a un dels propis interventors adjunts o delegats integrats en la Intervenció General (article 40.1). Això fa, en conjunt, que aquesta proposta normativa no tingui cap impacte pressupostari significatiu.

En qualsevol cas, les millores que introdueix aquesta iniciativa reglamentària en el règim de control intern, particularment en la vessant del control financer, mitjançant una regulació més acurada de la planificació del control (articles 41 i 42) i del procediment que es documenta en els informes de control financer (articles 47 i següents), poden tenir una incidència positiva sobre els resultats de l'execució del pressupost de despeses, en el sentit d'augmentar l'eficàcia i l'eficiència en la gestió dels recursos públics i en la consecució de les finalitats que es pretenen assolir a través de la despesa pública. Aquest efecte positiu es pot manifestar especialment en l'àmbit del control de les subvencions, en la mesura que els informes de control financer poden donar lloc a la incoació de procediments de reintegrament quan no s'hagin complert els objectius, les obligacions o els compromisos assumits pels beneficiaris (article 53.2).

4.3. Càrregues administratives que comporta la proposta

D'acord amb l'article 60.2.c) de la Llei 1/2019, la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu ha d'analitzar les càrregues administratives que comporta la proposta. En relació amb aquesta qüestió, cal fer esment de l'Acord del Consell de Govern de 16 de març de 2012 pel qual se determinen el contingut i el sistema d'elaboració de l'estudi de càrregues administratives, el qual va encomanar a la Conselleria d'Administracions Públiques, mitjançant la Direcció General de Funció Pública, l'elaboració i difusió de la Guia d'elaboració de l'estudi de reducció de càrregues administratives.

En compliment d'aquest encàrrec es va confeccionar la Guia per a l'elaboració de l'estudi de càrregues administratives, de 20 d'abril de 2012, segons la qual l'estudi de càrregues administratives té per objecte identificar i quantificar els costos que, per als ciutadans o les empreses, té la presentació de documentació o informació a l'Administració, en l'inici o tramitació dels procediments.

Pel que fa a l'estudi de càrregues administratives, cal dir que aquest projecte de reglament només inclou dues previsions adreçades d'alguna manera als ciutadans o les empreses, i cap d'elles constitueix una novetat respecte de la normativa vigent, atès que ja figuren en el Decret 62/2006.

La primera és la possibilitat o dret dels beneficiaris finals de subvencions, crèdits, avals o ajuts públics de fer al·legacions als informes provisionals emesos en el procediment de control financer regulat en el capítol II del títol III. Aquesta possibilitat no és altra cosa que una manifestació del principi contradictori que regeix en tot aquell procediment que pot afectar els drets o interessos dels particulars, i s'ha d'emmarcar en l'obligació legal dels beneficiaris de subvencions de sotmetre's a les actuacions de comprovació i control financer que duguin a terme els òrgans competents, i d'aportar tota la documentació que els hi sigui requerida en l'exercici d'aquestes actuacions (article 11.d) del Text refós de la Llei

de subvencions, aprovat pel Decret legislatiu 2/2005, de 28 de desembre). És per això que aquest dret de fer al·legacions en el si d'un procediment de control iniciat d'ofici no es pot considerar pròpiament una càrrega administrativa, i de fet no té encaix en cap de les tipificades com a tals en la llista incorporada a la Guia per a l'elaboració de l'estudi de càrregues administratives.

La segona previsió de la qual s'ha de fer esment és la continguda en l'article 43 del Projecte de decret, el qual, de la mateixa forma que l'article 39.2 del vigent Decret 62/2006, disposa l'obligació de les empreses d'auditoria externa de mantenir els papers de treball a disposició de la Intervenció General de la Comunitat Autònoma durant un termini de cinc anys des de la data d'emissió de l'informe d'auditoria. Certament, l'obligació de conservar documents és una de les càrregues tipificades en la llista incorporada a la Guia abans esmentada. Ara bé, aquesta obligació de conservació de documents a càrrec d'aquestes empreses no es dona en l'àmbit d'un procediment administratiu adreçat a elles, sinó en l'àmbit d'una relació contractual entre l'Administració i l'empresa d'auditoria externa. Així doncs, el Projecte de decret no fa altra cosa que normativitzar un dels serveis que han de prestar aquestes empreses en el marc d'una col·laboració formalitzada contractualment i que, de fet, haurà d'incorporar aquesta obligació. Tampoc en aquest cas estem davant una càrrega administrativa en sentit estricte, de la qual es pugui prescindir en nom del principi de simplificació administrativa, doncs la possibilitat d'accedir a aquests papers de treball pot ser rellevant a efectes de l'exigència de les responsabilitats que es puguin detectar en l'exercici del control financer.

En conclusió, essent el present projecte de reglament una norma que actualitza una regulació ja existent i de caràcter essencialment intern, que no crea tràmits o obligacions noves per a ciutadans i empreses, i que les que conserva o manté no es poden considerar pròpiament càrregues administratives, no procedeix fer cap estudi sobre aquesta qüestió.

5. Anàlisi i valoració resumida de les al·legacions presentades en els tràmits d'audiència i informació pública, i dels informes emesos, i el seu reflex en el text de la proposta, si escau

La Conselleria de Transició Energètica, Sectors Productius i Memòria Democràtica proposa que es modifiqui la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 24, per tal d'incorporar una referència genèrica als expedients de contractació regulats en la legislació de contractes del sector públic. Assenyala que aquest apartat es refereix expressament als acords marc i als sistemes dinàmics d'adquisició, que són figures molt específiques, i que la manca d'una referència genèrica als expedients de contractació pot dur a confusió. La redacció que proposa és la següent:

d) Els expedients de contractació regulats en la legislació de contractes del sector públic, inclosos els d'acords marc i sistemes dinàmics d'adquisició.

En relació amb aquesta proposta, cal dir que el primer paràgraf de l'article 24.1 sotmet a fiscalització prèvia, amb caràcter general, «els actes dels òrgans de l'Administració de la Comunitat Autònoma i dels seus organismes autònoms pels quals s'autoritzi o disposi una despesa». Per la seva banda, el segon paràgraf recull una sèrie d'actes i expedients que presenten característiques peculiars i respecte dels quals es podria suscitar algun dubte en relació amb la seva submissió a fiscalització prèvia. En el cas de la lletra *d)* de l'apartat esmentat, es recullen dos sistemes molt específics de contractació, com són els acords marc i els sistemes dinàmics d'adquisició. Ara bé, no és precís incorporar una referència expressa als expedients de contractació en general perquè és evident la seva submissió a fiscalització prèvia en virtut del que disposa el primer paràgraf de l'apartat 1. Així mateix, aquesta conclusió es desprèn, de forma obvia i *a sensu contrario*, de la lletra *a)* de l'article 25, que comprèn els expedients exclosos de fiscalització prèvia, i que, en relació amb els expedients de contractació, únicament eximeix «els contractes menors, els contractes tramitats per emergència, així com qualsevol expedient de despesa de quantia inferior a 30.000 euros». Així doncs, la resta d'expedients de contractació s'entenen sotmesos a fiscalització prèvia. Per tot això, no es considera necessari incorporar la modificació que es proposa.

La Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears suggereix, en primer lloc, que es modifiqui el Preàmbul del Projecte de decret, a fi d'incorporar la justificació dels principis de bona regulació, d'acord amb el que exigeix l'article 49 de la Llei 1/2019. A més, proposa que es faci una referència succinta a les principals novetats que incorpora el Projecte de decret en relació amb el Decret 62/2006.

Ambdues propostes han sigut acollides. La primera perquè respon a una exigència legal, i la segona perquè millora la qualitat de la norma i pot ajudar a la seva millor comprensió.

En segon lloc, el mateix òrgan proposa una nova redacció per diversos preceptes, en concret els següents:

1. Amb relació a la lletra *f)* de l'article 28, la redacció proposada és la següent:

«f) Si es tracta de despeses que deriven d'expedients no exempts de fiscalització prèvia, el pagament de les quals s'ha de fer mitjançant ordres de pagament a justificar, a més de comprovar els requisits anteriors, s'ha de dur a terme la fiscalització de la despesa d'acord amb l'article 24 o, si s'escau, 26 d'aquest Decret.»

2. Pel que fa al darrer paràgraf de l'apartat 3 de l'article 32, proposa la següent redacció:

«En el supòsit què no s'hagi designat assessor tècnic, la responsabilitat exigible al representant de la Intervenció designat ha de quedar limitada als aspectes i deficiències que es puguin detectar atenent a la diligència mitjana exigida als professionals de l'Administració que, per al desenvolupament de les funcions assignades al seu lloc de treball, no requereixen qualificació tècnica en el sector específic objecte de la inversió».

3. En relació amb l'article 45, proposa una nova redacció per la lletra e) de l'apartat 2, i l'addició d'una lletra f), en els següents termes:

«e) L'anàlisi de les operacions i els procediments interns, a fi de valorar la bona gestió financera; la verificació d'aquesta, segons els principis d'economia, d'eficàcia i d'eficiència.

f) La verificació del nivell de resultats obtinguts amb relació als mitjans utilitzats i als efectes produïts, així com dels costos i objectius, que s'han de fer d'acord amb els indicadors establerts a aquest efecte.»

Totes les modificacions proposades per la Intervenció General milloren i fan més clara la redacció inicial, i per tant han sigut acollides.

Finalment, la Conselleria de Presidència, Funció Pública i Igualtat ha observat que a cap banda del Preàmbul del projecte normatiu no s'esmenta ni l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, ni l'article 49 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears, els quals es refereixen als principis de bona regulació d'acord amb els quals ha d'actuar el Govern de les Illes Balears en, entre d'altres actuacions, l'exercici de la potestat reglamentària. També recorda que, tal com disposen els articles esmentats, en el preàmbul ha de quedar suficientment justificada l'adequació del projecte als dits principis. Atès tot això, proposa que es faci esment a tot dos articles al preàmbul del Projecte de decret de referència.

El suggeriment ha sigut acollit, de forma que s'ha modificat el preàmbul per tal de fer referència a ambdós articles, i també a fi de justificar l'adequació del projecte als principis de bona regulació.

Per la seva banda, l'Institut Balear de la Dona recomana una sèrie de modificacions de caire lingüístic per reflectir la presència de les dones en els texts que es redacten i evitar l'ús del masculí com a genèric, especialment quan es refereix a persones físiques. Aquestes recomanacions consisteixen en substituir

«els funcionaris» per «el personal funcionari», «l'interventor» per «la Intervenció» o «l'interventor o interventora», «interventors delegats» per «Intervencions delegades» o «interventores i interventors», «el titular» per «la persona titular», «el representant» per «la persona representant», «assessor» per «assessora o assessor», «els professionals» per «els i les professionals», «els beneficiaris» per «les persones o entitats beneficiàries» o «els òrgans beneficiaris», «el conseller» per «la Conselleria» o «el conseller o consellera», «el director» per «la Direcció» o «la directora o director», «beneficiari» per «òrgan beneficiari» o «persona o entitat beneficiària», «a tots els ciutadans» per «a tota la ciutadania», i «secretari» per «Secretaria» o per «secretària o secretari».

Algunes d'aquestes recomanacions han sigut acceptades: «els funcionaris» s'ha substituït per «el personal funcionari», «titular» s'ha substituït per «la persona titular» i «a tots els ciutadans» s'ha substituït per «a tota la ciutadania».

En canvi, en el cas de certs mots com són els de «beneficiari», «beneficiaris», «representant», «assessor», o «professionals» s'ha mantingut la terminologia emprada, perquè la definició d'aquests mots es construeix a partir del terme genèric de «persona», per la qual cosa no es fa necessari utilitzar les dues formes masculina i femenina, ja que la pròpia definició del mot les incorpora (així, per exemple, el beneficiari és la *persona* que frueix d'un benefici, i el representant és la *persona* que en representa una altra).

Quan es tracta de termes que fan referència a «càrrecs», s'ha optat per utilitzar la forma corresponent al gènere de la persona que actualment l'ocupa, si es tracta de càrrecs concrets (com ara la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors, o l'interventor general). En canvi, quan es vol fer esment d'un càrrec de forma genèrica i sense cap especificació particular, la referència es fa a «la persona titular» de l'òrgan corresponent. D'altra banda, es conserva el genèric masculí quan el mot fa referència a un col·lectiu (com és el cas dels «interventors delegats»). En l'adopció d'aquests criteris, s'ha tingut en compte la doctrina del Consell Consultiu, que en el seu dictamen 22/2012 es va pronunciar en contra de la utilització conjunta del masculí i el femení en el cas, per exemple, de «els consellers i conselleres» o «el conseller o consellera». I també s'ha tingut en compte la nova disposició addicional que s'ha introduït, com ara s'explicarà, per tal de resoldre aquest tema.

En efecte, cal dir que, en relació amb la qüestió referida al llenguatge, es fa precís tenir en compte la doctrina del Consell Consultiu (exposada, entre d'altres, als dictàmens 148/2008, 53/2009, 70/2009, 153/2009, 194/2009, 74/2010, 22/2012 i 31/2012), segons la qual la incorporació dels dos gèneres en cada ocasió que s'empra el masculí, a més de la utilització de la paraula *persona* o *persones*, en moltes frases, per evitar el masculí (que sempre s'ha entès com a genèric, inclús d'ambdós gèneres), no aporta gaire cosa a la lluita per la igualtat de gènere i, en

canvi, dificulta la lectura de la norma i perjudica molt sensiblement la bona redacció.

També ha apuntat el Consell Consultiu que aquesta qüestió es podria resoldre, en tot cas, amb la inclusió d'una disposició addicional en què es manifesti expressament que les formes masculines usades com a genèric que apareixen en la norma s'han d'entendre referides també al femení corresponent. Aquesta és la solució que s'ha adoptat en el present Projecte de decret, i en aquest sentit s'ha incorporat una disposició addicional segona per recollir un aclariment d'aquest tipus.

Pel que fa, per últim, a l'informe dels serveis jurídics, cal dir que, sens perjudici d'informar favorablement el text del projecte normatiu, formula una sèrie de propostes en relació amb el contingut de la futura norma. Aquestes propostes tenen per objecte les despeses menors regulades en l'article 18 del Projecte de decret, i pretenen clarificar el seu règim de fiscalització i, al mateix temps, millorar l'acomodació d'aquesta regulació a la norma de rang legal aplicable. S'ha considerat adient acollir totes aquestes propostes, per la qual cosa s'han introduït les següents modificacions en el text de l'esborrany:

- a) Incloure una referència a les despeses menors en l'article 25.a), a fi de clarificar que estan exemptes de fiscalització prèvia en les fases de autorització i disposició de la despesa.
- b) Ajustar la redacció de l'apartat 3 de l'article 18 del Projecte de decret a allò que estableix la disposició addicional segona de la Llei 14/2018, de 28 de desembre, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma per a l'any 2019.
- c) Incorporar a l'apartat 3 de l'article 18 una remissió a l'article 25.a), per tal de clarificar el règim de fiscalització prèvia d'aquestes despeses.

Cal afegir que també s'ha acceptat el suggeriment de caire lingüístic relatiu al terme «Tresor Públic» que apareixia en l'article 55, i en aquest sentit aquest concepte s'ha substituït pel de «tresoreria».

6. Referència al procediment d'elaboració normativa

6.1. Consulta pública prèvia

La present iniciativa reglamentària ha estat objecte de la consulta pública prèvia regulada en l'article 55 de la Llei 1/2019. Si bé aquest reglament, com ja s'ha dit, ha de produir els seus efectes essencialment *ad intra*, el fet que incorpori la regulació d'un procediment, com és el de control financer, que pot tenir incidència sobre els ciutadans i les empreses (bàsicament les que reben subvencions), es va

considerar adient sotmetre la iniciativa a aquest tràmit. Així, el 14 d'octubre i fins data 27 d'octubre de 2020, es va publicar a la pàgina de Participació Ciutadana (<http://participaciociutadana.caib.es>) l'enllaç a la consulta pública prèvia a la redacció del Projecte de decret pel qual es regula el règim de control intern que ha d'exercir la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, segons resulta acreditat pel certificat emès el 28 d'octubre de 2020 pel cap del Servei de Participació i Voluntariat de la Direcció General de Participació i Voluntariat.

Durant aquest termini es varen registrar 29 visites i es va rebre una aportació, per part de l'Oficina de Prevenció i Lluita contra la Corrupció a les Illes Balears.

Si bé la Llei 1/2019 no exigeix que la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu hagi de valorar les opinions i suggeriments formulades en la consulta pública prèvia, sinó únicament les al·legacions presentades en els tràmits d'audiència i informació pública, en el present cas es considera oportú fer algunes consideracions sobre les observacions i propostes efectuades per l'Oficina esmentada, a l'empara del que disposa la lletra g) del apartat 2 de l'article 60 de la mateixa Llei. Aquestes propostes es refereixen essencialment a tres punts concrets, que s'analitzen a continuació.

En primer lloc, es proposa que el decret incorpori alguna referència a l'elaboració i aprovació d'un codi ètic aplicable als funcionaris de la Intervenció General de la Comunitat Autònoma.

No s'ha considerat oportú introduir aquesta referència al Projecte de decret, la qual cosa no és impediment perquè es pugui elaborar un codi semblant en el futur si en algun moment es considera convenient. Sense perjudici d'aquesta interessant possibilitat, cal dir que l'ordenament jurídic vigent ja preveu un codi ètic aplicable a tots els empleats públics, com és el que recull el Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, als seus articles 52 a 54. S'ha de subratllar que aquest codi fa menció expressa de quasi tots els principis que, a títol d'exemple, cita l'Oficina en els seus suggeriments, com són els d'integritat, objectivitat, competència professional, diligència i confidencialitat. Així mateix, bona part dels deures del personal funcionari de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears recollits en l'article 124.1 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, incorporen evidents obligacions d'ordre ètic, com poden ser les exigències d'objectivitat i imparcialitat, diligència, confidencialitat i perfeccionament professional, entre d'altres.

Per tant, no es pot dir que existeixi un buit important en l'ordenament jurídic pel que fa a aquesta qüestió, que faci necessari o imprescindible introduir cauteles addicionals i generals de caire ètic en aquest Projecte de decret. Això no obstant,

cal subratllar que determinats principis ètics sí tenen una certa plasmació específica en el text d'aquesta iniciativa normativa.

És el cas particular del principi de confidencialitat. El Decret 62/2006 ja recull un mandat específic sobre la deguda confidencialitat i secret del personal controlador en relació amb els assumptes que conegui en l'exercici de les seves funcions (article 5.1), mandat que es conserva en la iniciativa que ara s'impulsa.

També s'inclouen dues referències expresses a la necessària objectivitat de tot el personal que desenvolupa les tasques de control, concretament en la vessant del control financer (articles 37.2 i 42.3).

I pel que fa a la independència, cal recordar que aquesta qualitat és inherent a la pròpia Intervenció General com a òrgan de control, d'acord amb l'autonomia funcional consagrada legalment (article 109.1 de la vigent Llei de finances) i sobre la qual s'incideix fins a quatre vegades en aquest Projecte de decret (apartats 1 i 2 de l'article 3, i articles 37.2 i 42.3), tant en relació amb la Intervenció General com a òrgan, com en relació amb el personal controlador.

En segon lloc, es proposa que s'introdueixi algun tipus de previsió sobre conflictes d'interès.

En relació amb aquesta qüestió, sí s'ha considerat oportú adoptar certes mesures per garantir l'absència de conflictes d'interessos per part de l'equip auditor designat per realitzar el control financer (articles 37.2 i 42.3). El fet que persones alienes a l'organització administrativa puguin formar part dels equips de control (mitjançant la contractació d'empreses d'auditoria externa), així com el fet que el control financer es pugui dur a terme sobre particulars (como ara els ciutadans i les empreses beneficiàries de subvencions) justifica la introducció al Projecte de decret de previsions específiques sobre aquesta matèria. Aquestes mesures, juntament amb les que ja existeixen a l'ordenament jurídic (com són els règims d'incompatibilitats dels empleats públics i d'abstenció i recusació, l'incompliment dels quals pot constituir falta disciplinària), han de ser suficients per evitar que els eventuais interessos privats de les persones que participen en els treballs de control puguin interferir amb l'objectivitat i neutralitat que els hi són exigibles en l'exercici de les seves funcions.

Finalment, i en el marc del principi de transparència, es proposa que el decret estableixi un règim de publicitat de les instruccions o ordres de servei que pugui dictar la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears a l'hora de dirigir les activitats dels seus òrgans jeràrquicament subordinats o funcionalment dependents, així com dels informes de control i auditoria que pugui emetre.

En relació amb la primera proposta, cal dir que la possibilitat de donar publicitat oficial a les instruccions i ordres de servei ja està contemplada en l'ordenament jurídic, tant en la legislació bàsica estatal (article 6.1 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic) com en la legislació autonòmica (article 21.5 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears). D'aquesta possibilitat es pot fer ús, d'acord amb els preceptes esmentats, quan s'estimi convenient per raó dels seus destinataris o dels seus efectes, la qual cosa sembla una solució encertada, doncs moltes de les instruccions i ordres de servei dictades per la Intervenció General i d'efectes purament interns (com puguin ser les que ordenen com s'han de tramitar tècnicament i documentar determinats expedients) no tenen cap interès per la ciutadania, raó per la qual un règim de publicitat indiscriminat de totes elles s'estima poc útil o adient.

En canvi, la proposta relativa a l'establiment d'un sistema de publicitat dels informes de control sí s'ha tingut en compte, de manera que l'article 51.2 del Projecte de decret ordena publicar a la seu electrònica o pàgina web del Govern els informes d'auditoria definitius de comptes anuals i els principals resultats de la resta de control financers, si bé s'ha incorporat el necessari matís que aquesta publicitat ha de respectar, com no pot ser d'una altra manera, el dret a la protecció de dades de caràcter personal consagrat en la legislació estatal i europea.

6.2 Inici de la tramitació

El procediment es va iniciar mitjançant la Resolució de la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors de 15 de desembre de 2020 per la qual s'ordena l'inici del procediment d'elaboració d'un decret pel qual es reguli el règim de control intern que ha d'exercir la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

En aquesta mateixa Resolució es va designar la Secretaria General de la conselleria d'Hisenda i Relacions Exteriors com a òrgan responsable de tramitar-lo i d'elaborar la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu en el marc d'allò que preveu l'article 60 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears.

6.3. Audiència i informació pública

En compliment de l'article 58 de la Llei 1/2019 i de l'article 133 de la Llei 39/2015, i en virtut de la Resolució de la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors de 15 de desembre de 2020 esmentada en el punt anterior, el Projecte de decret s'ha sotmès a un tràmit conjunt d'audiència i d'informació pública, durant un termini de quinze dies hàbils, per mitjà d'un anunci publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* núm. 34, d'11 de març de 2021, i per mitjà de la publicació del text de

l'esborrany de Projecte de decret en la pàgina web
<http://participaciociutadana.caib.es>.

Amb relació al tràmit d'audiència, cal dir que no existeixen en aquest cas entitats reconegudes per llei que agrupin o representin als eventuais interessats, atesa la matèria objecte de regulació per aquesta iniciativa normativa.

Així mateix, i d'una manera paral·lela al tràmit d'audiència i d'informació pública, s'ha tramès el Projecte de decret a les secretaries generals de les conselleries de l'Administració autonòmica i a la resta d'òrgans i entitats a què fa referència la Resolució abans esmentada perquè, en el termini de 15 dies, fessin les observacions i/o suggeriments que considerassin adients. Les aportacions fetes durant aquest tràmit han sigut valorades en l'apartat 5 d'aquesta memòria.

6.4. Informes i dictàmens

D'acord amb l'article 5.3 de la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes, el Projecte de decret ha estat objecte del preceptiu informe d'avaluació d'impacte de gènere de l'Institut Balear de la Dona, emès el 28 de maig de 2021, el qual proposa les modificacions valorades anteriorment.

També s'ha demanat informe de la Direcció General d'Energia i Canvi Climàtic, per tal d'avaluar l'impacte climàtic que pogués tenir el Decret. L'informe es va emetre pel cap del Servei de Canvi Climàtic i Atmosfera, en data 7 de maig de 2021, amb el resultat que s'explica a l'apartat 8.5 d'aquesta memòria.

Així mateix, s'ha sol·licitat l'informe dels serveis jurídics de la Conselleria d'Hisenda i Relacions Exteriors, a fi de donar compliment a allò que ordena l'article 59.2.b) de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears. L'informe es va emetre en data 18 d'agost de 2021 en sentit favorable, si bé formula una sèrie de propostes en relació amb el contingut del Projecte de decret que han sigut valorades en l'apartat 5 d'aquesta tercera memòria.

S'ha de sol·licitar, amb caràcter preceptiu, el dictamen del Consell Consultiu, en compliment del que estableix l'article 18.7 de la Llei 5/2010, de 16 de juny, reguladora del Consell Consultiu de les Illes Balears, atès que el contingut d'aquest projecte de reglament no té un caràcter purament organitzatiu.

Finalment, no se sol·licitarà el dictamen del Consell Econòmic i Social (CES) de les Illes Balears, per les raons que a continuació s'exposen.

D'acord amb l'article 2 de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, correspon al Consell Econòmic i Social de les Illes Balears emetre dictamen amb caràcter preceptiu i no vinculant, en relació

amb (entre d'altres i pel que aquí interessa) els projectes de decret del Govern de les Illes Balears *sempre que els esmentats projectes regulin de forma directa i estructural matèries socioeconòmiques, laborals i d'ocupació*.

Aquest mateix article 2, en els apartats 4 i 5, fa una delimitació de l'abast de la preceptivitat del dictamen des del punt de vista de les matèries i de la importància de la norma (regulació directa i estructural) sobre l'economia i la societat:

4. A l'efecte de determinar les matèries socioeconòmiques, laborals i d'ocupació, que composen l'àmbit material de les funcions del Consell Econòmic i Social, s'hi entenen incloses totes aquelles que són pròpies de les organitzacions més representatives dels treballadors i dels empresaris i que afectin, entre d'altres, el desenvolupament regional, l'economia i els sectors productius, la fiscalitat, les relacions laborals i la seguretat i la salut laboral, la responsabilitat, la recerca, l'economia social, l'educació, les competències i la formació professional, la sanitat i el consum, l'habitatge, el medi ambient, l'ordenació territorial, els serveis socials i la família.

5. QUEDA EXCLÒS EL DICTAMEN PRECEPTIU respecte dels avantprojectes de Llei, projectes de decret legislatiu i de decret del Govern de les Illes Balears, així com de reglament dels consells insulars, independentment de la denominació que adoptin, que tractin de matèries socioeconòmiques, laborals i d'ocupació en els casos següents:

a) QUAN ES TRACTI DE DISPOSICIONS NORMATIVES QUE NO REGULIN DE MANERA DIRECTA I ESTRUCTURAL matèries socioeconòmiques, laborals i d'ocupació, sempre que no afectin directament les institucions i els òrgans en els quals s'exerceix el dret a la participació institucional de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives.
(...)

Aquesta redacció és fruit de la modificació efectuada mitjançant la Llei 5/2009, de 17 de juny, de modificació de la Llei 10/2000 de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social, amb la qual es pretenia resoldre alguns dels dubtes que plantejava la redacció inicial de la Llei (segons la qual el CES havia d'emetre dictamen sobre els avantprojectes de Llei i els projectes de decret, en general, *que regulin matèries socioeconòmiques, laborals i d'ocupació*), i, en concret, la delimitació de les matèries socioeconòmiques, laborals i d'ocupació i l'abast de la regulació que es projectava per justificar la necessitat del dictamen, tal com resulta de l'exposició de motius:

Finalment, s'aborda una qüestió de gran importància pràctica, tant pel que fa a la determinació de l'àmbit material de funcions del Consell com al procediment de consulta. La Llei present acompanya una delimitació de les matèries que es troben en l'àmbit de definició del que es considera «econòmic, social, laboral o d'ocupació», i, així mateix, a través de la tècnica d'establir els supòsits d'excepció, es determinen les normes per a les quals, TOT I QUE PUGUIN TRACTAR MATÈRIES COMPRESSES EN L'ÀMBIT MATERIAL, NO ÉS NECESSARI EMETRE UN DICTAMEN PRECEPTIU ATESA LA SEVA IMPORTÀNCIA INTRÍNSECA. Per tant, es fixa l'àmbit de la preceptivitat; és a dir, quines normes, per matèria I PER IMPORTÀNCIA, han de ser sotmeses obligatòriament al dictamen del Consell Econòmic i Social. Sens dubte, aquesta tècnica de delimitació garantirà el principi de seguretat jurídica i reforçarà la tasca consultiva de la institució.

Així, fins a l'entrada en vigor d'aquesta Llei 5/2009, qualsevol projecte de decret que afectés en certa mesura (tot i que no de manera directa i estructural) alguna matèria econòmica, social o d'ocupació s'havia de sotmetre a la consideració del CES, quan el cert és que gairebé tota norma afecta alguna matèria social, econòmica o d'ocupació, perquè l'essència de qualsevol norma és regular aspectes de la convivència humana i, per tant, socials o econòmics. D'aquesta manera, per tal de concentrar les tasques del CES únicament sobre aquelles normes de rellevància per a la societat i l'economia de les Illes Balears, i vists els dubtes que la redacció original provocaven, es va optar per fer una delimitació que, sense tancar-la en una llista de matèries, afavorís una determinació més precisa de les normes que havien de sotmetre's a dictamen preceptiu del CES, sempre que la regulació projectada sobre aquestes matèries fos directa i estructural.

En resum, atesa la modificació feta per la Llei 5/2009 esmentada, és evident que la regulació que escomet la norma reglamentària que ens ocupa queda exclosa del dictamen preceptiu del CES, ja que no regula de manera directa ni estructural una matèria socioeconòmica, laboral o d'ocupació.

7. Avaluació del compliment dels principis de bona regulació

L'article 49 de la Llei 1/2019 estableix el principis de bona regulació i preveu que, en l'exercici de la iniciativa legislativa i la potestat reglamentària, el Govern ha d'actuar d'acord amb els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, eficiència, qualitat i simplificació.

En un sentit similar, l'article 129 de la Llei 39/2015 estableix els principis de bona regulació d'acord amb els quals han d'actuar les administracions públiques en l'exercici de la iniciativa legislativa i la potestat reglamentària, sens perjudici que el Tribunal Constitucional hagi declarat que l'article esmentat no és d'aplicació a les iniciatives legislatives de les comunitats autònomes (Sentència 55/2018, de 24 de maig).

Per la seva part, l'article 60.2 de la Llei 1/2019 exigeix que la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu incorpori una avaluació del compliment dels principis de bona regulació.

En conseqüència, cal informar sobre l'adequació d'aquesta iniciativa normativa als principis següents:

a) En relació amb els principis de necessitat i eficàcia, i com s'ha exposat en el punt 2 d'aquesta memòria, l'entrada en vigor en el 2015 d'una nova Llei de finances demana un desenvolupament reglamentari que s'ajusti a la nova

regulació legal del règim de control intern. Així mateix, es fa precís regular diverses qüestions que actualment no són objecte d'atenció per part del vigent Decret 62/2006. Finalment, s'estima que la regulació continguda en aquesta iniciativa normativa, que adopta la forma i el rang de Decret, és la més adequada per assolir els objectius que es volen aconseguir.

b) En relació amb el principi de proporcionalitat, els tràmits i obligacions que estableix la norma són els estrictament necessaris per garantir que el control intern que s'ha de dur a terme sobre la gestió econòmicofinancera del sector públic autonòmic verificarà el compliment de la legalitat, dels principis de bona gestió financera, i dels objectius assignats als centres gestors de despesa. Quan, pel tipus o la quantia de la despesa, l'abast o els mecanismes de control poden ser reduïts o simplificats sense posar en risc la seva eficàcia, s'ha optat sempre per la solució més àgil.

c) El principi de seguretat jurídica queda salvaguardat, atès que aquest Projecte de decret s'insereix plenament i sense contradiccions en l'ordenament jurídic, tant dins la normativa estatal d'aplicació general que té alguna incidència sobre aquesta matèria, com dins la normativa autonòmica i, especialment, dins la normativa en matèria de control intern. D'altra banda, el major detall en la regulació de tècniques i procediments de control ja existents, així com la regulació de bell nou d'aspectes fins ara no disciplinats normativament, ha de contribuir a consolidar un marc jurídic complet, predictable i coherent en aquesta matèria, a la vegada que integrat i sistemàtic.

d) Així mateix, el principi de transparència es garanteix amb la possibilitat d'accedir a tots els documents rellevants que s'emeten en el procediment d'elaboració de la norma, i amb la possibilitat de participar activament en l'esmentada elaboració mitjançant la consulta pública prèvia i els tràmits d'audiència i informació pública que preveuen, respectivament, els articles 55 i 58 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears.

e) Pel que fa al principi d'eficiència, aquesta iniciativa normativa no crea noves càrregues administratives ni té impacte pressupostari en el sentit d'augmentar el volum de despesa pública, com ja s'ha exposat.

8. Qualsevol altre aspecte, inclosos els de caràcter lingüístic, que resulti rellevant a criteri de l'òrgan que tramita el procediment, així com altres avaluacions d'impacte previstes en la legislació vigent

A més del preceptiu informe d'avaluació d'impacte de gènere previst en l'article 5 de la Llei 11/2016, de 28 de juliol, la legislació vigent disposa l'obligació d'avaluar l'impacte dels projectes normatius sobre diferents col·lectius, institucions o aspectes.

8.1. Impacte sobre la infància i l'adolescència

L'article 22 *quinquies* de la Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor, de modificació parcial del Codi civil i de la Llei d'enjudiciament civil, estableix que les memòries d'anàlisi d'impacte normatiu que s'hagin d'adjuntar als projectes de llei i als projectes de reglaments han d'incloure l'impacte de la normativa en la infància i l'adolescència.

En l'àmbit autonòmic, la mateixa exigència s'estableix en l'article 11 de la Llei 9/2019, de 19 de febrer, de l'atenció i els drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears.

Atès l'objecte i contingut d'aquest Projecte de decret, el seu impacte sobre la infància i l'adolescència és nul o inexistent.

8.2. Impacte sobre la família

La disposició addicional desena de la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses, disposa que les memòries d'anàlisi d'impacte normatiu que han d'acompanyar els avantprojectes de llei i els projectes de reglament han d'incloure l'impacte de la normativa sobre la família.

Com en el cas anterior, es considera evident que el present projecte normatiu no té el menor impacte sobre les famílies.

8.3. Impacte sobre orientació sexual i identitat de gènere

L'article 32 de la Llei 8/2016, de 30 de maig, per garantir els drets de lesbianes, gais, trans, bisexuals i intersexuals i per eradicar l'LGTBI fòbia, estableix que les administracions públiques de les Illes Balears incorporaran l'avaluació d'impacte sobre orientació sexual i identitat de gènere en el desenvolupament de les seves competències, per garantir la integració del principi d'igualtat i no-discriminació de les persones LGTBI sobre totes les disposicions legals o reglamentàries que s'impulsin dins del territori de la Comunitat Autònoma.

Aquest Projecte de decret no té cap incidència sobre l'orientació sexual i la identitat de gènere.

8.4. Impacte sobre igualtat d'oportunitats, no discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat

D'acord amb la disposició addicional cinquena de la Llei 26/2011, d'1 d'agost, d'adaptació normativa a la Convenció internacional sobre els drets de les

persones amb discapacitat, les memòries d'anàlisi d'impacte normatiu que han d'acompanyar els avantprojectes de llei i els projectes de reglament, inclouran l'impacte de la norma en matèria d'igualtat d'oportunitats, no discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, quan aquest impacte sigui rellevant.

En aquest punt s'ha de tenir en compte el dictamen del Consell Consultiu 49/2019, que considera que aquest informe no és preceptiu ja que la Llei 4/2019, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears no recull un precepte similar a aquesta disposició addicional primera de la Llei 26/2011 (que no es declara bàsica en aquest aspecte). No obstant això, sí el considera recomanable atès que la rellevància d'aquest informe pot fonamentar-se en el respecte als principis de la Convenció Internacional de les persones amb discapacitat.

Aquest Projecte de decret no conté cap referència a les persones amb discapacitat i, atès el seu contingut, no té cap impacte en matèria d'igualtat d'oportunitats, no discriminació i accessibilitat universal d'aquestes persones.

8.5. Impacte climàtic

L'article 18.1 de la Llei 10/2019, de 22 de febrer, de canvi climàtic i transició energètica disposa que en els procediments d'elaboració de lleis i de disposicions de caràcter general i en l'activitat planificadora que promoguin o aprovin les administracions públiques de les Illes Balears, s'hi ha d'incorporar la perspectiva climàtica de conformitat amb els estàndards o els objectius indicats en aquesta llei i en el Pla de Transició Energètica i Canvi Climàtic

I segons l'apartat 2 del mateix article, l'òrgan encarregat de tramitar qualsevol iniciativa normativa o planificadora ha d'incorporar-hi, amb caràcter preceptiu, una avaluació d'impacte climàtic, que ha de tenir per objecte analitzar la repercussió del projecte en la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic.

Prèvia sol·licitud de la Secretaria General de la Conselleria d'Hisenda i Relacions Exteriors, el cap del Servei de Canvi Climàtic i Atmosfera de la Conselleria de Transició Energètica, Sectors Productius i Memòria Democràtica ha emès l'informe 067/21-CA, en data 7 de maig de 2021, en el qual es conclou que el Projecte de decret pel qual es regula el règim de control intern que ha d'exercir la Intervenció General de la CAIB pretén millorar l'eficàcia en el control de l'activitat econòmicofinancera de l'administració autonòmica, i que això permetrà que se puguin implementar de manera més eficient les polítiques públiques de lluita contra el canvi climàtic dels propers anys.

G
O
I
B
/

Així doncs, aquest Projecte de decret ha de tenir, en tot cas, una incidència positiva en la lluita contra el canvi climàtic.

Palma, 19 d'agost de 2021

La secretària general